

ב"ל (תל-אביב-יפו) 18272-06-11 - סיון בוניק נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 18272-06-11 - סיון בוניק נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו

ב"ל (תל-אביב-יפו) 18272-06-11

סיון בוניק (אדרי)

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד מירב ירושלמי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[11.02.2013]

כב' השופטת סגל דוידוב-מוטולה

פסק דין

פתיח ותשתית עובדתית

1. עניינה של תביעה זו בהחלטת הנתבע לדחות את תביעת התובעת לגמלת שמירת הריון.

2. להלן העובדות הדרושות לעניין:

א. התובעת, ילידת שנת 1981, עבדה בתקופה הרלוונטית כסייעת לגננת בגן ילדים.

ב. ביום 17.1.11, בהיותה בחודש השני להריונה, הפסיקה התובעת לעבוד ולא שבה לעבודתה עד למועד הלידה ביום 16.7.11.

ג. ביום 24.2.11 הגישה התובעת לנתבע תביעה לגמלת שמירת הריון (להלן - התביעה). התביעה נתמכה באישור

רפואי מאת ד"ר וילקין אלינה, מומחית ליילוד ולגניקולוגיה, לפיו "גברת בוניק סובלת מכאבי(ם) ברגליים המלווים

בשינויים תחושתיים. קיימת סכנה של נפילה ותוך כדי כך גרימת נזק למטופלת או עובר... הופנתה לביטוח לאומי

לצורך קבלת שמירת הריון". עוד צירפה אישור רפואי מאת ד"ר אלכסנדר דגן, נוירולוג, אשר ציין כי "בבדיקה

נוירולוגית אין סימנים חולניים" ולא נתגלתה הסיבה לכאבים ולחולשה בגפיים התחתונות, אך המליץ על שמירת הריון

וציין "לאור מצבה מוגבלת בתפקודה, לא מסוגלת לעבוד".

ד. בהחלטתו מיום 13.3.11, דחה הנתבע את התביעה מהנימוק כי "מדובר במחלה לא קשורה להריון".

3. במהלך הדיון המוקדם הוסכם על מינויו של מומחה רפואי מטעם בית הדין לצורך מתן חוות דעת בשאלה הרפואית שבמחלוקת. המומחה שמונה, ד"ר יוסף ארודי (להלן - המומחה), לאחר עיון בכל המסמכים הרפואיים של התובעת ופירוטם בהרחבה במסגרת חוות דעתו (להלן - חוות הדעת), הסביר כי כאבי גב נחשבים בדרך כלל למצב פיזיולוגי טבעי בהריון וכן "תופעות נירולוגיות שונות כגון כאב, חולשת שרירים בגפיים התחתונות, הפרעות בתחושה" וכיו"ב. ד"ר ארודי פירט כי "במקרים קיצוניים כאשר הכאבים מבטאים בעיות חמורות... יש סכנה לכל אדם ובכללם גם לאישה ההרה שדורשים התערבות, אך כעיקרון כאבי גב תחתון בהריון אינו מסכן לא את האישה ולא את עובריה". לאחר הסברים אלו, התייחס ד"ר ארודי להמלצותיהם של ד"ר וילקין וד"ר דגן ולמצבה הרפואי הספציפי של התובעת כפי העולה מהמסמכים הרפואיים, וסיכם כי "אין ספק שכאבי הגב של גב' בוניק לא סיכנו כלל לא אותה ולא את עובריה. הכאבים הללו הם תופעה שכיחה ביותר באוכלוסייה בכלל בהריון בפרט. מקרה הנידון אינו כלול באותם מצבים הקשים שתוארו בספרות הגורמים לנכות ולסכנה בריאותית". המומחה הוסיף כי "על פי העולה מחומר הראיות שברשומה, היעדרות מהעבודה של גב' בוניק נבעה מכאבי גב, ולא מבעיות שנבעו מההיריון", וציין כי "התובעת הייתה נידת מאד... קשה מאד לדבר על הגבלה בתנועה או שיש חשש לנפילה כפי שציינה רופאת הנשים ד"ר וילקין"; התובעת "סירבה לכל טיפול ולא עשתה כל מאמץ לטפל במכאוביה"; "בחלק ניכר מהביקורים, דווקא בהריון מתקדם, הן אצל רופאי משפחה והן אצל רופאי נשים כלל לא היו תלונות של כאבי גב או כאבי רגלים או חולשתם".

4. הצדדים לא הפנו למומחה שאלות הבהרה כלשהן.

הכרעה
5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת האמור בחוות הדעת, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מנוס מדחיית התביעה. הטעמים לכך יפורטו להלן.

6. תנאי הזכאות לגמלה לשמירת היריון קבועים בסעיפים 58 - 59 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה - 1995. התנאי הרלוונטי למקרה שלפנינו קבוע בסעיף 58(1), ולפיו:
"שמירת היריון - היעדרות מעבודה בתקופת ההיריון המתחייבת בשל... מצב רפואי הנובע מההיריון והמסכן את האישה או את עובריה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב".

7. לפי הפסיקה, כאשר טוענת מבוטחת לזכאות לגמלה לשמירת היריון, עליה להוכיח כי מצבה הרפואי בתקופה הרלוונטית נבע מההיריון וכי אותו מצב רפואי סיכן אותה או את עובריה (עב"ל 36253-10-11 המוסד לביטוח לאומי - לימור קסטיאל, מיום 12.12.12 (להלן - עניין קסטיאל); באשר לתכלית הגמלה לשמירת היריון ראו את עב"ל 180/98 המוסד לביטוח לאומי - ענת רווח, מיום 1.6.04; עב"ל 746/08 המוסד לביטוח לאומי - פזית סאיג אבוקסיס, מיום 15.12.09; עב"ל 75/10, 88/10 נואה חכים - המוסד לביטוח לאומי, מיום 2.2.11). על מנת לעשות כן, על המבוטחת להמציא אישור רפואי בכתב למוסד לביטוח לאומי, אולם אישור כזה אינו מבטיח כי תביעתה תתקבל על ידי פקיד התביעות:

- "גם אם המבוטחת נעדרת מעבודתה עקב הסתמכותה על אישור שמירת ההריון שניתן לה, עליה להיות מודעת לכך, כי על פקיד התביעות לבדוק את הצידוק הרפואי להיותה בשמירת ההריון ושאפשר שתביעתה תדחה חרף הסתמכותה על האישור הרפואי שבידה" (עב"ל 1158/01 המוסד לביטוח לאומי - אילנה הק, מיום 14.1.04).
8. במקרה שלפני, שוכנעתי כי לא התקיימו אצל התובעת התנאים הקבועים בחוק לצורך זכאות לגמלה לשמירת הריון. זאת, מן הנימוקים הבאים:
- א. המומחה קבע בחוות דעתו כי מצבה הרפואי של התובעת לא סיכן אותה או את עובריה, וזאת חרף האמור באישור הרפואי שקיבלה התובעת מד"ר וילקין.
- ב. לאישור הרפואי מטעם הרופא המטפל יש, ככלל, מעמד כבד משקל (עניין קסטיאל), אולם על בית הדין לתת משקל מכריע לחוות דעתו של המומחה האובייקטיבי שמונה על ידו - ולא לסטות ממנה אלא אם קיימת הצדקה עובדתית או משפטית יוצאת דופן לעשות כן (דב"ע נו/0-244 המוסד לביטוח לאומי - יצחק פרבר, מיום 26.2.97; עניין קסטיאל).
- ביחס למעמדו של המומחה מטעם בית הדין נקבע גם, כי "לדידו של בית הדין, המומחה הוא האורים והתומים המאיר את עיניו בשטח הרפואי. ככל שעל פניה אין בחוות דעת המומחה פגמים גלויים לעין, ואין היא בלתי סבירה על פניה, אין בסיס לפסילתה" (עב"ל 1035/04 דינה ביקל - המוסד לביטוח לאומי, מיום 6.6.05). דברים אלה נכונים גם כאשר קיימת עמדה רפואית שונה מזו של המומחה, כגון זו של הרופא המטפל: "אפשר שבשאלה מסוימת יהיו לרופאים דעות שונות. במחלוקת בין רופאים שכל כולה משדה הרפואה, לא יכניס בית הדין את ראשו, אלא יקבל את חוות דעת המומחה מטעם בית הדין, כאמור, ככל שהיא סבירה על פניה ואין בה פגמים נראים לעין" (שם).
- ג. חוות הדעת של ד"ר ארודי מנומקת ומפורטת, ומכילה התייחסות לטענותיה הרפואיות של התובעת ולאישורים הרפואיים של ד"ר דגן וד"ר וילקין. המומחה נימק מדוע לא היה במצבה הרפואי של התובעת בעת הרלוונטית כדי להוות סיכון לתובעת או לעובריה, כאמור. לא מצאתי בחוות הדעת פגמים כלשהם והיא סבירה על פניה - ולפיכך אין בסיס לפסילתה.
9. עגמת הנפש של התובעת, אשר הפסיקה את עבודתה עם תחילת ההריון נוכח המלצות רפואיות לעשות כן - ברורה. ואולם, משהוכח באמצעות חוות הדעת שמצבה הרפואי של התובעת בתקופה הרלוונטית אינו מקנה לה זכאות לגמלה לשמירת הריון, אין מנוס מדחיית התביעה.
10. סוף דבר - התביעה נדחית. כמקובל בתיקי ביטחון סוציאלי, אין צו להוצאות. ניתן היום, א' אדר תשע"ג, (11 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.